

maa gaa en god Fremtid i Møde, det ønsker det ærede Medlem ogsaa, men saa er det en Betingelse, at vi ikke jage de Institutioner bort, der have Sæde i Byen. Det ærede Medlem vilde sikkert være ked af det, om vi vedtog Bestemmelser, hvor- efter Institutioner i Randers vilde være nødte til at flytte derfra.

I øvrigt er jeg glad over det ærede Medlems Tilslutning til Lovforslaget og haaber, det skal lykkes at faa et Resultat ud af Forhandlingen. Det er jo ikke Spørgsmaalet om Kreditforeningen, der er det afgørende; men jeg har, som sagt, ment, at man burde tage det Hensyn, da den nu en Gang har sit Sæde der.

Stilling: Jeg vil ikke være med til at forringe Betingelserne for Herning, naar den bliver Købstad. Det vilde være urigtigt. — I øvrigt vil jeg sige til den højt-ærede Minister, at i Randers have vi en udmærket Hypotekforening.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Johnsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1911 til 31te Marts 1912.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1629).

Sagen sattes under Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Det Forslag, jeg i Dag har den Ære at forelægge for det høje Ting i den Skikkelse, i hvilken det er vedtaget af Folketinget, giver en Indtægtsforøgelse paa 70,270,813 Kr. 16 Ø. og en Udgiftsforøgelse paa 64,438,162 Kr. 08 Ø. Hvis vi holde de nyoptagne Veksellaan ude, det er 69,120,000 Kr., og ligeledes holde de

tilbagebetalte Laan ude, 51,120,000 Kr., giver det et forøget Underskud paa Finansloven for 1911—12 paa ikke mindre end 12,167,000 Kr. Da nu Underskuddet paa den gældende Finanslov for 1911—12 var 21,408,000 Kr., saa bliver det et samlet Underskud paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1911—12 paa 33,575,000 Kr. Hvorledes nu dette Tal vil forholde sig til det virkelige Underskud, som det Statsregnskab, der vil blive forelagt til Efteraaret, vil komme til at udvise, er det ikke muligt for mig eller noget andet Menneske at sige. Jeg antager, at det vil blive en Del mindre, men hvor meget skal jeg paa nærværende Tid afholde mig fra at udtale nogen Formodning om. Som Følge af en forsigtig Budgettering i Forbindelse med de opadgaaende Tider og de i Fjor vedtagne nye Indtægtslove tør det antages, at Indtægterne ville overstige de paa Bevillingslovene opførte Beløb med flere Millioner, og ligeledes tør man vel gaa ud fra, at der som sædvanlig i Forhold til Finansloven og Tillægsbevillingsloven vil blive en Mindreudgift paa §§ 26 og 27. Jeg skal her parentetisk indskyde, at i Forhold til Finansloven vil der selvfølgelig ingen Mindreudgift opnaas; det pleje vi jo i alt Fald ikke at have. Paa det sidste Statsregnskab viser der sig paa §§ 26 og 27 f. Eks. en Merudgift paa ca. 5 Millioner i Forhold til den vedtagne Finanslov. Men vi kunne vente en Mindreudgift i Forhold til den vedtagne Finanslov plus Tillægsbevillingsloven, og dette kommer ganske simpelt deraf, at der stadig finder Overførelser Sted fra det foregaaende Aar som Genbevilling paa Tillægsbevillingsloven, og at der igen i det paafølgende Aar bliver et uforbrugt Beløb, som kan overføres til det næste Finansaar, og saaledes videre. Det er disse uforbrugte Beløb, der stadig flyttes over fra eet Aar til et andet, der bevirke, at Udgiften ikke bliver saa stor som budgetteret, naar vi tage Finanslovens plus Tillægsbevillingslovens Udgifter paa §§ 26 og 27. Paa de ordinære Udgiftsparagraffer, §§ 11—25, ere vi jo derimod naaede til sædvanlig at have en Merudgift, ogsaa i Forhold til Finansloven plus Tillægsbevillingsloven under eet.

Det er altsaa de Forhaabninger, man kan gøre sig om en mindre regnskabsmæssig Udgift end den, der er foreslaaet paa Finansloven plus Tillægsbevillingsloven. Men hvis vi ikke ville narre os selv i vore Forhaabninger, maa vi ogsaa